

781. *Jiné čtení*

[: Proti fáře mostek, :]
[: kolébá se; :]

pod ním jatelinka
zelená se.

Jatelinka drobná
nekosená;

už je má panenka
odvedená.

Kdo mně ju odvedl,
nech si ju má,

nech ju jen přede mnú
neobjímá.¹⁾

Dyby ju přede mnú
objímali,

těžké by mně srdce
udělali.

Před naše je mostek,
prohýbá se;

teče tam vodinka,
nestaví se.

Dyby se ta voda
stavovala,

také by panenka
se vrátila;

ale že ta voda
nestaví se,

ani má panenka
nevrátí se.

¹⁾ *Jiný dálejšek:*

A keď ju objímá, nech len v noci,
aby neviděly moje oči.

417. KARLÁTKY

782.

Z Kuželova

Před na - še je za - hra - de - čka, v tej za - hra - de - čce ka - ruá - te - čka, ty - ny da - na ja - da - na.

Před naše je zahradečka,
v tej zahradečce karuátečka,
tyny dana jadana.

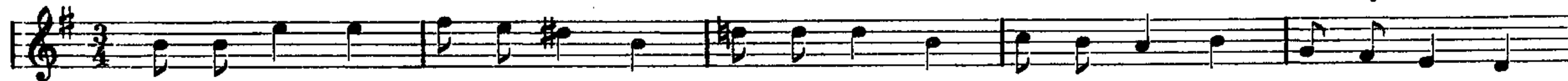
Šua děvečka, natrhaua,
před šohajka nasypaua.

Jez, šohaju, karuátečky,
šak jsú z našej zahradečky.

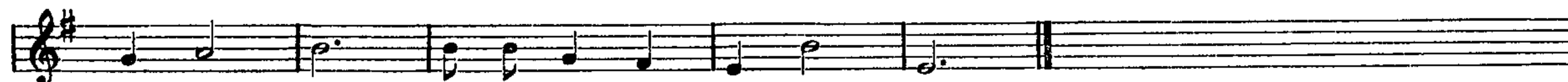
418. JALOVEC A TANEC

783.

Od Konice. Sr. nápěv č. 126 [266]

Před na - šém je ja - lo - ve - ček, kdo ho sá - zel? Můj sy - ne - ček; von ho sá - zel,

za - lí - val, ha - be se mo ho - jí - mal.

Před našém je jaloveček;
kdo ho sázel? Můj syneček.
Von ho sázel, zalíval,
habe se mo hojímal.

Ne tak, ne tak, můj synečku,
nezalivé jalovečku;¹⁾

dyž já půdu z hospode,
píchno si ho do nohe.

Můj střeviček hrubě tenké,
píchno si ho do noženke;
vona be mě bolela,
tancovat bech nemohla.

Já nakópím drahé masti,
dám nožence vod bolesti;
vona se tě zahojí,
dá-li Pán Bůh, v neděli.

¹⁾ *U Brna:*

Nesázé ho, šohajíčko,
pod to naše vokýnečko;